

Моја бајка
Земља Слаткиша

Некада даво у далекој Земљи Слаткиша живела је мала принцеза. Она је имала брата храброг витеза. Њихов двораци је био направљен од слаткиша, а двориште украшено чоколадом, лизалицама и сладоледом. Све је било слатко и укусно. Пошто им је досадило да само једу слатку храну, одлучили су да пођу у свет и потраже неке нове укусе.

Убрзо им се на путу нашао бели тигар. Био је много тужан. Брат и сестра му приђоше питајући га зашто плаче. Тигрић је рекао да је тужан, јер му је мама заробљена у замци у џунгли. Принцеза и витез обећаше да ће му помоћи.

Ушли су у мрачну џунглу када се испред њих појавише два зла вилењака. Заробише их у велики кавез и хтедоше бацити као вечеру великој тигрици.

Убрзо дође време када су брат и сестра требали постати укусан залогач опасној животињи. Бадише их у њен кавез. Били су јако уплашени гледајући у очи те опасне звери. Она им приђе, њушећи их. Витез се сети да јој каже да су на уском друму крај џунгле срели малог тигра, па је упита да није то њено младунче. У њеним очима засијаше сузе.

Тада посташе савезници у борби против злих вилењака. Срећом мала принцеза је понела пуну торбу слаткиша. Бацала их је вилењацима док се нису најели и заспали.

Онда је тигрица сакупила сву своју снагу и шапама искривила решетке кавеза. Док су вилењаци спавали, они су се искрали и побегли. Убрзо су изашли из џунгле и нашли малог тигра. Сви су били јако срећни.

Тигрић и његова мама су одужили брату и сестри тако што су их одвели у Земљу Слаткиша. Тамо су пробали нове укусе због којих су и кренули у свет.

Вук Павловић П₂
ОШ „Анта Богићевић“
Лозница